

„Nékem az élet Krisztus”

Fél évszázad fényében

Merétey Sándor „laudációját” itt a Hírmondó hasábjain a református gyülekezet nevében elköszönő írásra szeretnénk bízni.

Szeretettel idézem fel Merétey Sándor lelkipásztorunk szolgálatát a Budakeszi Református Gyülekezetben, melynek 1955–1960 között segédlelkésze, 1962. július 15-től 2005. december 31-ig lelkésze volt.

1962-ben Madarász Lajos esperes úr iktatta be. Székfoglaló prédikációját Pál apostol Filippibeliéhez írt levele 1:21 ígeszakasz alapján tartotta: „Nékem az élet Krisztus, a meghalás nyereség.” Kezdetektől gondot fordított az ifjúságra, a gyülekezet létszámának növelésére, bibliakörök, szeretetvendégségek szervezésére. Sor került a harangok villamosítására. A gyülekezet – még a régi templomépületbe – elektromos orgonát vásárolt, új padok is készültek.

A gyülekezeti élet mellett szorgalmazta a kölcsönös szolgálatokat magyar református gyülekezetekkel, valamint a határainkon kívül élő testvérgyülekezetekkel való kapcsolattartást Erdélyben, Szlovákiában, illetve a németországi Neckarsulmban. Előmozdította a megbékélést más felekezeti közösségekkel. A budakeszi római katolikus és a református gyülekezet között – Németh László plébános úr közreműködésével – létrejött, 1992 óta évente megrendezésre kerül az ökumenikus imahét.

Eredményes munkát végzett a Zsinati Levéltár igazgatójaként, zsinati tanácsosként, ba-

latonszászói konferenciák – többek között a Református Értelmiségi Konferenciák – szervezőjeként.

Az – Istennek hála – kicsinek bizonyult templom helyett 1990-ben új templom építésére tett javaslatot. Létrejött a Budakeszi Reformátusok Határon Túl Élő Magyarok Emléktemploma Alapítvány. Némi késlekedés után a Budakeszi Önkormányzat engedélyezte a templomépítés kiválasztott helyszínét. Az új templom 1995–1999-ig épült a gyülekezet áldozatvállalásával és külső segítséggel. Templomunk alapkövét Tökés László Királyhágó-melléki püspök úr helyezte el 1996. augusztus 16-án. 1997. október 26-án az istentiszteletre hívogató harangjainkat az új toronyba helyeztük át.

1998-ban elhunyt tiszteletes asszonyunk, Merétey Sándorné Pécz Katalin, két gyermekük édesanyja. Tiszteletes úr a tragikus eset után is fáradhatatlanul dolgozott a templom felépítése érdekében.

1999. október 22-ére elkészült a Budakeszi Reformátusok Határon Túl Élő Magyarok Emléktemploma kecses tornyával, új elektromos orgonájával, várost szépítő parkjával. A templom szentelésén jelen volt Böleskei Gusztáv zsinati elnök, a határokon belül és kívül élő gyülekezetek képviselői, valamint közeleti személyiségek.

A régi templom a hitéleti és kulturális célokat szolgáló Kálvin-teremmé alakult át; gyülekezeti ház és a régi harangláb helyére az ifjúság részére faház épült.

Lelkipásztorunknak Budakeszi város Önkormányzata díszpolgári címet adományozott. 2005-ben Mádl Ferenc köztársasági elnök úrtól a Magyar Köztársaság Aranykeresztje kitüntetéssel vehette át a Soli Deo Gloria mozgalom újjáélesztéséért, a szárszói konferenciatelep lelki és fizikai felépítésében betöltött szerepéért, az egyház és állam közti rendszerváltás utáni párbeszéd segítéséért, a volt egyházi ingatlanok visszaszolgáltatási folyamatában és az egyházi intézmények újjáélesztésében való részvételéért.

Köszönjük Merétey tiszteletes úrnak a gyülekezetben, presbitériumban, szórványgyülekezetben 43 éven át végzett szolgálatát, amit az egyházi törvények értelmében most átad, de szeretettel várjuk közénk a jövőben is. Jó egészséget, boldog időskort, családjában sok örömet kívánunk Isten áldásával.

Búcsúzik a gyülekezeti szolgáltatót Fejes Ferenc gondnok és Császá Lajos presbiteri jegyző is, azzal a verssel, melyet a tiszteletes úrtól tanult:

„Újéjbe indulok

Nem tudom, mi vár rám,

Csak azt tudom: utam már kijelölted,

Mint bízó gyermek járhatok előtted.

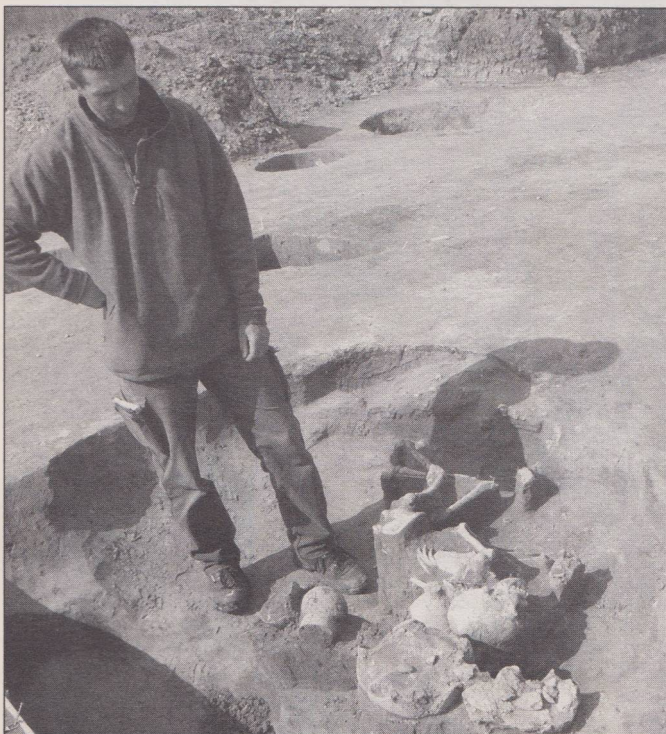
Te mérsz ki bűt, örömet, munkát, terhet,

S irgalmad mindegyikbe áldást rejtett.”

A presbitérium és a gyülekezet nevében szeretettel:

Császá Lajos, presbiteri jegyző

Budakeszi legidősebb polgára

Régészek kutatják át az építkezés előtt a Szöllős-kert alatt elterülő neolitikumi és késő-bronzkori településeket.

Az egyik munkagödörből előkerült valaki, aki jobb oldalára fordulva 6500-7000 éve alussza itt álmát. Most még nem lehet tudni, hogy az illető férfi avagy nő. A mellé tett sírmellékletekből az de-

rül ki, hogy a vonaldíszes-kotta-fejes edényeket készítő nemzet tagja volt. Ez a kultúra a Dunának ezen az oldalán viszonylag ritkaság – képviselőivel inkább az Alföldön találkoznak a régészek. A vizsgálatok csak most kezdődnek, az ásatás pedig majdnem egy hónapig eltart még.

engrin